

+

Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 1

JANUAR 2017

53. ÅRGANG

Foto: Kjetil Havn

«Se på fuglene under himmelen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, men deres Far i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn de?» Mat 6:26

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring:

Fredrik Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Kristian Mehl Gangås

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-
rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne
Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute
på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske
kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i
Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Konrad Fjell, Laskengrenda 44,
3221 Sandefjord. Tlf. 915 10 064
E-post: konrad.fjell@gmail.com

Kasserer: Reidun Asdahl, Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01 / 995 87 987
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord
og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt
fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre
lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Godt nytt år!

Vi skriver anno 2017 – etter Kristi
fødsel.

Verden «lå i mørke» da Jesus kom
første gangen. Han kom som «ver-
dens lys», men det var ikke alle som så
det og tok imot ham. Nå undres vi på
hvor lenge det er til han kommer igjen.
Mange tegn er tydelige. Frafall og kul-
de i menighetene bekrefter at Bibelens
beskrivelse av de siste tider – med søvn
og læreforvirring – er sann.

Hvordan skal vi bli bevart, og
hvordan kan vi hjelpe hverandre til å
holde oss våkne til Jesus kommer? Bare
ved å søke ham i Ordet, «ved korsets fot
hos Jesus». Der vil han møte oss og åpne
skriftene for oss. Det fikk Emmaus-
vandrerne erfare. Da brant deres hjerter
i dem. De hastet tilbake til Jerusalem
for å fortelle om det de hadde opplevd,
da Jesus brøt brødet for dem.

I dette nummeret ville vi så gjerne
minne deg om hvor viktig det er å
«være mye hos Jesus» i denne tid. De
fleste artiklene handler om å «bøye sitt
øre til Jesus», å søke inn til «fristaden»
og om å ta seg i vare for falske lærdom-
mer. Det gjelder å gi Jesus rett når han
taler til oss om vår sanne stilling, og
gripe Ordet om korset, det eneste som
kan gi oss frelse og evig liv.

Du vil også finne en artikkel om et
bibelseminar i Bolivia. «Evangeliet om
riket skal bli forkynt over hele jorden
til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og
så skal enden komme» (Mat 24:14).

Ingar Gangås

For jeg skammer meg ikke

Av Carl Olof Rosenius

«For jeg skammer meg ikke ved evangeliet, for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, både for jøde først og så for greker.»

Rom 1:16

For jeg skammer meg ikke ved evangeliet. En kan spørre seg hvorfor apostelen kommer med denne bemerkningen. For evangeliet er jo ikke noe å skamme seg over. Det er jo gitt oss fra himmelen av Gud, og dermed det mest ærefulle på jorden. Hvorfor sier da apostelen at han ikke skammer seg over det? Jo, uten tvil fordi menneskene vanligvis skammer seg over det. Nå vil sikkert mange bemerke at slikt kunne kanskje skje på apostelens tid, da vantro jøder og hedningene ikke kjente evangeliets herlige budskap og dermed i sin uforstand foraktet det. Og slik var det riktignok på apostlenes tid. Guds evangelium var «for jøder et anstøt og for hedninger

en dårskap, for jøder krever tegn og grekere søker visdom» (1Kor 1:22-23).

Men på akkurat samme måte har vi det også i dag. Til og med blant dem som er døpt til hans navn, er Kristi evangelium en forargelse og dårskap for de fleste. Den menneskelige natur vil til alle tider og på alle steder være den samme, uansett ytre omstendigheter. Derfor er også Guds ord en tale som treffer alle mennesker til alle tider, enten det er jøder eller hedninger, muhammedanere eller navnekristne. Det apostelen sier, det finner vi over alt: «et sjelelig menneske tar ikke imot det som hører Guds Ånd til. For det er en dårskap for ham, og han kan ikke kjenne det» (1Kor 2:14).

Og ikke bare det, men Kristi evangelium står på ethvert område i den hardeste strid imot alt det som ligger dypest i vår natur. Evangeliets budskap angriper det menneskene elsker aller

Innhold, januar 2017

Godt nytt år! Av Ingar Gangås	side 2
For jeg skammer meg ikke. Av Carl Olof Rosenius	side 3
Fariseernes og saddukeernes surdeig. Av Ingar Gangås	side 5
Et før og et nå. Av Gunnar Nilsson	side 8
Møtekalender.	side 11
Vår fristad. Av Ragnar Opstad	side 13
Bøy ditt øre hit! Av Lars Fossdal	side 15
Bibelseminar i Bolivia. Tekst og foto: Ingar Gangås	side 17

mest: Sin uavhengighet. Det kreves nemlig at både forstand og vilje fullstendig underkastes Kristi ord. Der blir selve grunnvollen til all selvrettferdighet og stolt innbilning knust. Der er det bare Gud som blir stor, og mennesket bare en fattig tigger. Noe slikt kan selvsagt aldri behage den menneskelige natur, men blir tvert imot dens pine og død. Dette er grunnen til at Kristi ord, og Kristi sanne vitner, alltid vil bli hatet av alt som ikke er født av Gud. Derfor talte også Herren ofte til

“—————
Kristi evangelium står på hvert område i den hardeste strid imot alt det som ligger dypest i vår natur. Evangeliets budskap angriper det menneskene elsker aller mest: Sin uavhengighet.
—————”

sine disipler om at de måtte forberede seg på å bli hatet av alle mennesker for hans navns skyld. Og han sa at det var ikke rett med dem, de var ikke hans sanne disipler, om de ikke fikk dette hans tegn, om det ikke gikk dem som Mesteren (Joh 15:20 og Luk 6:26). Det er ikke Kristi evangelium, forkynt sant og rent, hvis verden kan elske det, og hvis det ikke blir avvist og angrepet (Joh 15:19 og 1Joh 4:5-6).

Men evangeliets fiender er ikke mennesker som gir seg ut for å hate det

gode og det rette. Derfor kommer alltid fiendskapen ikledd et skinn av nidkjærhet for sannheten. Med det utgangspunktet er det Kristi sak forkastes som dårskap, eller som noe falskt og ondt, som en må ta fullstendig avstand fra. Kristi disipler og venner utgjør jo alltid den minste flokken, bare noen få foraktede sjeler. Og hele verden, som forkaster dem, er den store toneangivende massen som er akseptert av de fleste. Da er det lett å forstå at det blir en stor fristelse å oppleve Kristus og hans ord som noe en skammer seg over.

Ja, da blir det for mang en kristen en utrolig hard kamp. For Kristi skyld ta farvel med det å bli akseptert av alle. Bli en dåre, se seg foraktet og forkastet av sine nærmeste og venner, ja av hele samfunnet. Vi må bare innrømme at vi har ikke noe så dyrebart på denne jord, som vennskap og fortrolighet fra mennesker som setter oss høyt. Og nå skal vi la alt dette fare! Det trengs et guddommelig verk i vår sjel til å holde ut under slike forhold. For her taler vi ikke om den kristendommen som verden kan akseptere og respektere, men om den sanne og ekte Kristi etterfølgelse som uunngåelig blir en forargelse og dårskap for hele verden. Kristus sa selv: «En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere» (Joh 15:20).

*Romerbrevets budskap,
Arven forlag/www.arven.net*

Fariseernes og saddukeernes surdeig

Av Ingar Gangås

Jesus begynte å bli populær. Det var mye folk som samlet seg om ham. De ville se tegn og under (Mat 16:1-12).

«Folket fulgte *etter* ham» (Mat 14:13). Men det er ikke det samme som å *følge* ham og *tro* på ham.

Folkets nød og livets brød

Jesus så at folket var i stor nød. De var som får uten hyrde. Det første brødunderet – for de 5 000 – som Jesus gjorde, hadde ikke ført til at hverken disiplene eller folkemengden hadde forstått at han var Messias, ham som «mannaen» under ørkenvandringen var et bilde på. *«For de hadde ennå ikke fått forstand av det som var skjedd med brødene, men deres hjerter var forherdet»* (Mar 6:52).

Jesus gjentar derfor brødunderet når han metter de 4 000. Han ville vise at han var *livets brød* og at den største velsignelse var å ta imot hans frelse og «leve av de ord som går ut av hans munn».

Fristelsene

Etter at han da, andre gangen, hadde gjort det samme underet, kom fariseerne og saddukeerne til Jesus for å friste ham og for å se et tegn fra ham. Da svarte Jesus at den onde og utro slekt krever tegn, men at de ikke skulle få noe annet tegn enn *Jonas' tegn*.

Da advarte Jesus disiplene mot *fariseernes og saddukeernes surdeig*.

De hadde glemt å ta brød med seg, og trodde at Jesus talte til dem om *det*. Men da sa Jesus til disiplene: «Forstår dere ennå ikke? Husker dere ikke de fem brød til de fem tusen, og hvor mange kurver dere tok opp, eller de sju brød til de fire tusen, og hvor mange store kurver dere da tok opp? Dere må da skjønne at jeg ikke snakket til dere om brød! Men ta dere i vare for fariseernes og saddukeernes surdeig! Da forstod de at han ikke hadde ment at de skulle ta seg i vare for surdeigen i brød, men for fariseernes og saddukeernes lære» (Mat 16:9-12).

Vi må se litt mer på hvilken fare det var som Jesus advarte så sterkt imot. Hva betyr fariseernes surdeig, og hva menes med saddukeernes surdeig?

Fariseernes surdeig

Det var omkring 6 000 fariseere på Jesu tid. De tilhørte et religiøst parti som hadde stor innflytelse. Deres lære gikk ut på å holde seg strengt etter loven og «de gamles vedtekter». Blant annet hadde de dannet seg en bestemt lære om menneskets udødelighet, om oppstandelsen, englene, de onde åndene, fortapelsen, mellomtilstanden og kongeriket under Messias. De tok det svært nøye med å holde lovens bokstav og de kalte dem hyklere som ikke levde rett. Deres ønske var å være gode eksempler for folket og de understreket nøye at det var *viljen* det kom

Kjenner du noen

som vil ha glede av å motta «Lov og Evangelium»? Bladet er gratis og kommer med 10 nummer i året.

Hensikten med det er først og fremst oppbyggelig, det vil si at vi gjerne vil dele Guds ord med våre lesere. Det er mange ord og mye informasjon i vår tid, men liten plass for og lite stillhet til det som betyr mest: å høre og lese Guds ord til frelse!

Det er med stor sorg vi ser på den stadig økende verdsliggjøring og ugudelighet i vårt kjære fedreland!

Dersom du vil gi bladet til noen du kjenner, send navn og adresse til ekspedisjonen:

Lov og Evangelium
v/Fredrik Heian,
Daleneveien 175,
3158 Andebu,
på sms: 901 94 758
eller e-post:
fredrik_heian@hotmail.com

Han vil da sende disse personene et nummer av bladet, med vedlagt brev og spørsmål om de ønsker å bli abonnenter. Vi har inngått svarsendingsavtale med Posten som gjør at de som ikke vil motta bladet videre, kan returnere svarbrevet, uten at det koster dem noe.

an på. Med den gode vilje kunne de oppnå en bedre moral. Fariseerne kan med rette kalles moralister.

Men Bibelen lærer oss at mennesket må bli født på ny før det kan begynne å leve rett. Fariseerne manglet frelsen i Jesus og var treller under loven. De ba om kraft fra Gud til å klare det som de ikke maktet av seg selv. Deres tankegang var helt igjennom lovisk. Derfor ble de stående som fiender av Jesus. De kunne ikke akseptere at han var Messias, for han svarte ikke til deres Messiasforventninger. Og de ville ikke gå med på at Jesus var Guds Sønn.

Vi kan si at fariseismens surdeig er den verste form for egenrettferdighet. Det er troen på den gode vilje i mennesket. Det er å frykte for at fariseismen har sneket seg langt inn i de kristnes sammenhenger i dag. Mye av det vi finner i kirke og bedehus er ren og skjær fariseisme. Når mennesket ikke blir knust under loven, vil det heller ikke se seg som en fortapt synd. Da vil kristendommen bestå i å forbedre seg selv. Og når en ikke lykkes i å kristne den gamle Adam, ber en Gud om kraft til å klare det. Når kristenlivet lykkes bra, vokser troen. Men når det halter og går dårlig, ser en på seg selv som svak og uverdig til å ta imot nåde. Men dette er ikke sann kristendom. Det er fariseisme og det er *dette* Jesus vil advare oss så sterkt imot når han formaner oss til å passe oss for fariseernes surdeig.

Saddukeernes surdeig

Men hva mener Jesus når han taler

om saddukeernes surdeig? Saddukeerne tilhørte også et religiøst parti på Jesu tid. Det oppsto i det andre århundret før Kristus og forsvant igjen ca. år 70, da Jerusalem ble ødelagt. Det er sannsynlig at navnet stammer fra ypperstepresten Sadok sin tid. Saddukeerne besto for det meste av den høyere del av presteskapet i Jerusalem, og deres politiske innflytelse var stor. Men religiøst sett hadde de mindre å si. Verdsliggjøring, gresk overdådighet og hedenske skikker hadde trengt inn iblant dem. De var mer sekulære enn religiøse. Saddukeerne holdt fast på loven og Mosebøkene, men de forkastet det som fornuften ikke kunne godta. For eksempel trodde de ikke på noen oppstandelse, heller ikke at det fantes engler. I sin legning var de rasjonalistiske, og de minner ikke lite om mange av prestene og biskopene i vår tid. De har sviktet sitt kall som forkynnere og blander seg heller inn i politikken. Bibelen dras mer og mer i tvil, jomfrufødsel, tegn og under, og Bibelens tale om en evig fortapelse kan ikke stemme med fornuften. Samboerskap, skilsmisse og homofili aksepteres mer og mer.

Det er *dette* Jesus vil understreke når han ber oss om å passe oss for saddukeernes surdeig. Deres synspunkter kommer fra den onde og vil bare føre til frafall og splittelse i Guds forsamling. Vi får ofte høre i dag at det er de bibeltro kristne som er årsaken til all splittelse, fordi de er så steile og ikke kan følge mengden. Men vi kan ikke gå på akkord med Guds ord! Vi kan ikke

mene noe annet enn det Guds ord sier og akseptere flere syn og tolkninger. Saddukeernes surdeig er all form for verdslighet og tilpasning til det rådende syn i denne verden. Det gode blir gjort til ondt, og det onde til godt.

Sannhet og løgn

I de siste tider skal menneskene tro løgnen framfor sannheten. Satan «forblinder de vantros hjerter» og han vil «myrde og ødelegge» slik at de kristne blir ført vill.

I denne alvorlige situasjon – omgitt av tidsånden (saddukeernes surdeig) – og angrepet innenfra av egenrettferdigheten (fariseernes surdeig) – står du og jeg, midt ute på slagmarken.

Den onde motstander, djevelen, søker dem han kan oppsluke. Han lokker mennesket ut i syndens hengemyr og vil ha deg i fortapelsen. Han er løgnens far.

Jesus er sannheten. Han er den gode hyrde, og livets brød, som alene kan gi deg frelse og evig liv. Han leder deg til grønne gressenger, han beskytter mot ulvens herjinger og han fører sine får og de små hjelpeløse lammene trygt gjennom livet, og til sist tar han sine barn ved hånden og leder oss gjennom dødsskyggens dal og hjem til himmelen.

Men den som følger den onde motstander, satan, og lar fariseernes og saddukeernes surdeig innta hjertet, skal gå fortapt og bli stående utenfor Guds rike.

Et før og et nå

Av Gunnar Nilsson

«Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt meg, han har evig liv. Han kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet.»

Joh 5:24

Det har skjedd en overgang fra døden til livet for den som har kommet til troen på Jesus Kristus.

Frelsesvisshet

Går det an å bli sikker og viss på at man er frelst? Ja, vi vet at den døde tro ofte kan være skråsikker på det, dessverre. Og det er mange som forveksler sin egen innbilningsrøst med Åndens vitnesbyrd. Jødene på Jesu tid var f. eks. svært så sikre på at de hadde det rett med Gud da de korsfestet hans Sønn. Man kan altså ta grundig feil.

Men her kommer Guds ord oss til hjelp så vi ikke skal ta feil – så vi hverken kommer i feilaktig sikkerhet eller i unødig tvil. Apostelen Johannes skriver i sitt første brev (3:14): «Vi vet at vi er gått over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene». Vi *vet*, skriver han. Og Paulus sier ved slutten av sitt liv: «Jeg har stridd den gode strid, fullendt løpet, bevart troen. Så ligger nå rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren, den rettferdige dommer, skal gi meg på den dag – ja, ikke bare meg, men alle dem som har elsket hans komme» (2Tim4:7-8). Det er som

et triumfrop. Det er nemlig ikke sikkert at de som begynner, når fram, og det er slutten som teller.

Vi ser altså at en kristen vet hvem han tror på, og han er viss på den saken. Riktignok finnes det unntakstider, når anfektelsen kommer, men det er ikke det vi taler om nå.

Hva er det da som gjør at en kristen kan være viss på at han er frelst? Jeg tenker nok at det er mange som er interessert i å få svar på dette spørsmålet.

Uvisshet

Både du som savner vitnesbyrdet om din frelse, og du som er redd for å bedra deg selv, ønsker nok å få Bibelens eget svar.

Det er gjerne mange som har det slik som Ludvig Hope skriver i en av sine bøker. De kan ikke vite for sikkert om de har Guds Ånd og om de har dette pantet fra den Hellige Ånd «som vitner med vår ånd» at vi er Guds barn. Det kommer så tungt og bekymringsfullt: – Jeg vet ikke. Jeg kan bare si at jeg så gjerne ville vite det. Én gang visste jeg det klart, det var da jeg kom til Kristus første gangen, da lyset gikk opp for meg og jeg trodde meg frelst. Da visste jeg at jeg fikk Guds Ånd. Men nå er jeg ikke sikker lenger, om jeg fortsatt har det som jeg fikk da. Alt har blitt så grått og uvisst. Det er så mye i mitt liv som vitner imot meg, og jeg vet ikke lenger hvordan jeg har det.

Det er nok mange som har det slik, sier han, og det tror jeg er sant. Jeg kjenner meg egentlig igjen.

La oss så gå litt tilbake i tiden og spørre: Hvordan var det tidligere, da du vandret uten håp i verden? Og hvordan gikk det til at du kom til troen? «Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn», sier Guds ord (Rom 8:16). Hvordan skjer så det? Guds Ånd samstemmer med vår ånd. Her er det snakk om to ånder som vitner ett og det samme.

Den fortapte stilling

Da kommer vi forhåpentligvis inn på kjente marker. Det er vel ingen av oss som er ukjent med denne Åndens makt som kommer på besøk så ofte og som stanser oss opp? Hvilket ærende har han? Jo, han vil ha oss til å erkjenne at vi er syndere. Dersom dette arbeidet mislykkes med oss finnes det ingen mulighet for at vi syndere kan bli frelst. Hvem er det som går til Gud og har behov for syndenes forlatelse og som tigger om nåde, dersom han ikke først har erkjent at han er skyldig? Ingen!

De aller fleste setter seg opp imot Guds Ånd, de blir enten arge eller de er bare likegyldige og mener at Gud ikke mener alvor med sine bud. De dør i sine synder. De kan erkjenne *noe*, men ikke sin egen totale konkurs.

Har han banket på din dør? Har ikke også du møtt din egen synd og fryktet for følgene av den, og for evigheten? Har du bøyd deg? Har du skrevet under på din egen dødsdom? Har du svart: Ja,

Herre, det er sant, jeg er skyldig, jeg er dømt i alt, min vei er stengt, det er rett og rettfærdig at du forkaster meg?

Har du erkjent og svart slik? Ja, da har du og Den Hellige Ånd kommet overens om det første som en må være enig om dersom en skal bli frelst. Da er du blitt enig med Ånden om din fortapte stilling og syndens alvor. Til alt det som du anklages for, svarer du «ja». Ånden og din ånd er enige i bedømmelsen av synden. Har ikke synden blitt ditt største problem, når du aldri himmelen! Guds Ånd vitner med min ånd at jeg er en syndere. Det er et virkelig vitnesbyrd som viser meg fortapelsen. Det avslører meg som trodde at alt sto vel til. Jeg trodde at jeg var et Guds barn når jeg hadde bekjent alt som jeg kunne huske av mine synder. Men så viste han meg min utroskap, at jeg sto utenfor Guds rike, tenk: utenfor Guds himmel! Det var kanskje et sjokk for deg. Det var det i alle fall for meg. Jeg hadde slett ikke ventet det etter alle de år som jeg hadde bekjent meg som en kristen. Dette er et vitnesbyrd til død, og ikke til liv. Har du sett deg fortapt – uten håp og uten Gud? At du ikke tilhører himmelen! Dette er et trist vitnesbyrd, sjokkerende, men nødvendig!

Alt i Jesus

Og så begynner Ånden med neste arbeid. Det er å føre oss til Jesus. Det kan være en møysommelig oppgave som kan ta lang tid og som kan gå tregt fordi synderen har så mange innvendinger. Slik som det også gikk smått

med den første delen, fordi han motsatte seg å se det som Ånden åpenbar- te. Like trofast som Den Hellige Ånd arbeidet for å vise at jeg er en forta- pt synder, ja, kanskje i både 10 og 40 år, like sikkert og utrettelig arbeider han for å vise meg korset og nåden.

Så kom endelig den dagen da lyset gikk opp for deg. – Jeg er frelst av bare nåde! Akkurat slik som jeg er. Skylden er betalt, Jesus er min. Så hard, så verd- slig, så ugudelig og vantro, så ond som jeg er, Jesus er like fullt min frelser. Gud er min Far. Er det ingen ting mer å frykte for? Nei, hva skal den frykte som har fått sine synder forlatt? Gud har benådet meg i sin Sønn.

Tenk, jeg er frelst! Om jeg hadde vunnet en milliard kroner så var det ingenting imot dette. Husker du den dagen? Det var en underlig dag, jeg minnes den. Alt var nytt. Det var fred. Det var som å komme hjem etter en uendelig lang reise. Endelig var jeg hjemme, skjønt jeg hadde ikke visst at jeg hadde vært så langt borte før jeg kom hjem. Guds fred fylte sjelen. Det var nesten ikke til å tro, paradiset port var åpnet og jeg spiste av livets tre.

Den dagen da lyset gikk opp for meg, da jeg erfarte Guds nåde i hjertet, den minnes jeg godt. Det er nok mange som kan si det samme. Det som jeg da opp- levde, slettes ikke bort fra mitt minne. For andre var det ikke så markant, men likevel var det en klar overgang fra død til liv, slik som apostelen vitner: «Vi vet at vi har gått over fra døden til livet». *Det er et før og et nå i mitt liv.*

– Guds ånd vitner direkte med min

ånd at Jesus Kristus har elsket meg og gitt seg selv for meg, at alle mine syn- der er tilgitt og oppgjort, slik at akkurat *jeg* er forsonet med Gud! Slik uttrykte J. Wesley saken.

Krever tegn

Slik var det en gang. Men senere da? Hvordan er det nå? Etter hvert ble det kanskje annerledes. Nå må jeg ofte spørre meg selv om jeg har dette Ånd- ens vitnesbyrd. Jeg synes jeg er så langt borte fra Jesus. Det kom mørke og tvil og fristelser og fall og onde lyster, kan- skje flere og verre nå enn noensinne tidligere. Kanskje fordi jeg ville *se* og ikke bare tro. Jeg ville se resultater i mitt liv. «Gi oss tegn!» Slik ba jo de utro jødene, og der havner også vi så lett. Vi vil vandre i beskuelse og ikke bare i tro.

Jeg har ofte ønsket de første salige dagene tilbake, men det har ikke lyktes så godt, og derfor er jeg så uvis i forhold til Åndens vitnesbyrd. Har jeg bygd på en illusjon? Var rettferdiggjørelsen ved troen bare en stor villfarelse? Ja, slik har nok mange spurt seg når torner og tistler har grodd opp langs veien. Og så har kanskje noen gått bort og tør ikke bekjenne troen lenger, fordi hjertet har vist seg å være så ondt.

Gi Ånden rett!

Men hvordan ser så Åndens vitnes- byrd ut i det daglige liv? Kan jeg kjenne det? Kan jeg vite det? Ja, begge deler. Men hvordan? Først gjennom Den Hellige Ånds tukt over synden. «Men hvis dere er uten tukt, som alle har fått

Møtekalender

Januar

14.-15.	Askim Lars Fossdal
24.-29.	Bangsund Per Bergene Holm
5.-6.	Årnes Lars Fossdal
20.-22.	Nærbø
22.	Randaberg
29.	Mosvik Ingar Gangås

Februar

7.-12.	Lebesby Reidar Thorbjørnsen
--------	--------------------------------

Ungdomsleir på Åreeld leirsted, Hermanstølen i Valdres 23.-26. feb.

Talere/ledere:
Asbjørn Fosslie, Ingar Gangås, Reidar
Heian og Fredrik Thorbjørnsen
Program i neste nummer

Påmelding/informasjon

Reidar Heian, tlf.: 414 95 526

Forkynner- og ledersamling, Bibelskolen på Fossnes 3.-5. feb.

Program

Fredag

18.30	Kveldsmat
19.30	Leve i lyset – om forkynnerens eget gudsliv (Lars Fossdal) Samtale etter timen

Lørdag

08.30	Sjelesorg (Sigbjørn Agnalt) Samtale
11.00	Forkynnelse til omvendelse (Olav Rørtveit) Samtale
16.00	Forkynnelse til ransakelse og grunnfestelse (Per Bergene Holm) Samtale
19.30	Bibeltid over aktuelt emne (Poul Larsen)

Søndag

11.00	Møte ved Göran Holmgren
-------	-------------------------

Påmelding

fossnes.kontor@gmail.com

innen 13.januar

Fritt opphold hele helgen.

sin del av, da er dere uekte barn, og ikke sønner» (Heb 12:8). Dette skulle du ikke ha gjort! Slik skulle du ikke ha oppført deg! Det var ikke kjærligheten som drev deg da du påpekte denne feilen hos ditt medmenneske! Din

egensindighet og dine kjærlighetsløse ord blant dine egne er ikke i samsvar med Kristi sinn! Forsøm ikke dine plikter, bruk din Bibel og søk din Gud! Fly den onde lyst og la ikke de onde tanker få rom! →

Dette, og mye mer, vitner Guds Ånd med vår ånd. Enhver kristen vet det så vel, men da blir spørsmålet hvordan vi stiller oss til Åndens tuktt. Unnskylder vi oss, uten at vi er villige til å erkjenne synden som synd, ja, da stemmer ikke våre vitnesbyrd overens. Da blir det ufred i sjelen, for da er det uenighet mellom vår ånd og Guds Ånd. Det er ille at vi er syndere, at vi gjør det onde, men det er enda verre at vi ikke erkjenner det onde som ondt. Det er så lett å forsvare og unnskyldte synden og egenrettferdigheten, eller å ikke erkjenne syndens alvor. At en kristen gjør noe som han ikke skulle ha gjort, det er ille. Men det kan ikke skille ham fra Gud. Men hvis han ikke vil erkjenne, og unnskylder seg, *det* kan skille ham fra Gud!

Fred i samvittigheten

Den som da gikk og erkjente som synd alt det som Ånden tuktet ham for, får erfare at det er fred ved korsets fot hos Jesus. Der får enhver botferdig synders oppløfte sine øyne og se inn i Guds ansikt med god samvittighet. Korsets budskap gir sjelen fred og tenner lys i hjertet! Slik var det første gangen, og på samme måte fortsetter det alltid. Fredens og visshetens sentrum er Jesus Kristus, korsets ord, med nåde og forsoning. Den Hellige Ånd viser oss alltid til Jesus og hans ord. Du trenger ikke fare opp til himmelen eller fare ned i avgrunnen for å finne Kristus og hans rettferdighet, slik Paulus skriver (Rom 10:5-7), men «Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte» (10:8).

Du får ikke fred i samvittigheten, og heller ikke Åndens og ditt eget hjertes samstemte vitnesbyrd om at du er et Guds barn ved å søke folkemeningen, eller ved et tankeeksperiment, men ene og alene når Den Hellige Ånd kaster sitt lys over Guds Ord. *Det* alene gir deg fred og visshet. Merk deg vel: Det skjer ved Guds Ord, ikke gjennom bortforklaringer og forfalskninger som det er så mange av i vår tid, men bare ved å ligge i din Fars favn – uten angst og frykt for ham! Slik er det når Guds og vårt eget vitnesbyrd samstemmer. Denne freden er annerledes enn den som verdens barn oppnår, når de avskaffer helvetet og Guds vrede over synden, eller søker å skjule sin synd, forminske og bortforklare den, eller ved å fjerne Guds bud, slik som det gjøres i våre dager.

Guds Ord som teller

Så er det til sist hva Ordet sier, som betyr noe. Da Gideon, redd for fiendene, sto og tresket hvete i vinpressen for å berge kornet fra midianittene, fikk han høre: «Herren er med deg, du djerne kjempe!» (Dom 6:11-14). Hvordan var *det* mulig? Det så ut som han hadde gjemt seg fordi han var redd, men *det* var ikke selve virkeligheten. Gud regnet annerledes. Det var Guds Ord og løfte som gjaldt.

Herren, som er *mot* deg for syndens skyld, er *med* deg for Jesu skyld! Slik er det å tro på Ordet – og på Åndens vitnesbyrd!

Vår fristad

Av Ragnar Opstad

«Herren tala til Josva og sa: Tal til Israels-borna og sei: De skal gje frå dykk dei fristadene som eg tala til dykk om gjennom Moses. Dit skal ein drapsmann kunna røma når han har slege nokon i hel av vanvare, utan forsett. De skal ha dei til fristader for drapsmannen når han rømer for blodhemnaren. Han skal røma til ein av desse byane. Der skal han stå att-med inngangen til byporten og leggja saka si fram for dei eldste i byen. Så skal dei ta han inn til seg i byen og gje han ein stad der han kan bu. Når blodhemnaren jagar etter han, skal dei ikkje gje drapsmannen over til han, sidan han slo nesten i hel av vanvare utan å ha hata han frå før. Han skal verta buande der i byen til han har stått til doms for lyden, og til øvstepresten som då lever, er død. Deretter kan drapsmannen venda att-tende til byen sin og huset sitt, til den byen han rømde frå.»

Jos 20:1-6

Det måtte vera tungt å ha tatt livet av eit menneske, sjølv om det ikkje var gjort med vilje. Kan Gud stå bak ei slik hending? Vi les i 2Mos 21:13: «Men dersom han ikkje har stått mannen etter livet, men det er Gud som har styrt handa hans, då vil eg fastsetja ein stad han kan røma til».

Ingen døyr tilfeldig. Dagane me skal leva her, vart fastsette i Guds råd

(Sal 139:16). Har Gud noko å seia til den som var direkte årsak til dødsfallet? Det står i ei songstrofe:

«Gud har en lekse å lære hvert menneskebarn han har skapt». Ingen ting råkar oss på slump. Bak alt det ytre som møter ein kristen, har vi med Gud å gjera. Drapsmannen skulle bli verande i den byen han hadde rømt til, til øvstepresten var død. Her var han trygg.

Alle menneske er etter syndefallet født under Guds dom. Dessutan har vi ved våre eigne synder auka vår syndegjeld til «ti tusen talentar» (Mat 18:24). Men også du og eg har fått ein fristad. Det skjedde i same stunda som vår øvsteprest døydd på Golgata. Då rivna forhenget i tempelet i to, ovanfrå og ned. Likevel, dersom du ikkje rømer for blodhemnaren, blir du før eller sidan tatt. Guds heilage lov dømmer deg for det du er og har gjort. Fristaden er di einaste redning. «Der skal han stå att-med ingangen til byporten og leggja saka si fram for dei eldste i byen», las vi. Ved porten inn til Guds rike skal vi leggja fram vår sak. Vår sak – er vår synd, det vi er og har gjort – og ikkje gjort. Alt vårt skal fram i Guds lys. Kva skjer då? Då finn vi ikkje lenger trøyst i noko av vårt eige. Heller ikkje i det som Gud har verka i oss. Vi blir ståande på bar bakke. Då er det skapt nådebehov. Også ufrivillig og ubevisst

synd blir ramma av Guds heilage lov.

«Kven merkar kor tidt han fer vilt? Forlat meg mine løynlege brestar» (Sal 19:13). Kor mykje meir då om vi syndar med vilje! Vi må likevel skilja mellom det å *falla* i synd – og å *leva* i synd. Vi kjenner til kva svar Peter fekk på spørsmålet om kor mange gonger han skulle tilgjeva ein bror som synda mot han (Mat 18:21). Jesus er ufatteleg langmodig og nådig mot oss – som har krenka han «med tusen fall». Å falla i synd er for ein kristen som å falla i eld eller vatn, er det så sant blitt sagt. Han

Er verden blitt til av seg selv?

Astronomen Athanasius Kircher hadde en venn som var fritenker og hverken trodde på Gud eller på skapelsen.

En dag Kirscher satt og regnet, stod vennen og betraktet en ny og kunstferdig himmelglobus som Kirscher nettopp hadde fått.

«Hvem har laget den?», spurte vennen.

«Ingen – den er blitt til av seg selv», svarte Kirscher.

«Vrøvl», sa vennen, han ble sint.

«Vrøvl, sier du, men når den lille globusen ikke kan bli til av seg selv, hvordan kan da hele verden være blitt til av seg selv uten Gud, slik som du påstår?»

*Fra «300 kristelige fortellinger»,
Lunde forlag, Bergen 1926*

kan ikkje bli verande der. Men den som kallar seg ein kristen og *lever* i synd, *er* fortapt – og *går* fortapt om han døyr i ein slik tilstand. Kva så når han både tidt og ofte bekjenner og ber om tilgjeving for si synd?

«En syndsbekjennelse som ikke følges av en syndsfor sakelse, har ingen verdi», las eg her ein dag i bibelforklaringa «Gullgruben».

Korleis skal ein bli løyst frå ein slik tilstand? Ikkje ved å seire over synda, men ved å erkjenne alt som det er – og ta imot den nåden som er gitt og vunne for ugudelege. Som ein ugudeleg er du kjøpt fri, og som ein ugudeleg skal du få tileigna deg det som Jesus har gjort *for deg*. Tek du imot dette, mistar synda si makt – og lekkjene fell av. Du kan nok koma til å falla igjen, men nåden er den same. Difor treng du ikkje bli verande i fallet.

Ein sann kristen opplever så mang ein gong å bli ståande på bar bakke; ja, det er i grunnen vår rette ståstad. Vi har ingen ting å koma fram med som skulle tala til vår fordel, men vi har fått vårt alt i vår yppersteprest, «han som vart gjeven for vore brot og oppreist til vår rettferdiggjering» (Rom 4:25). Og har vi fått all vår rettferd i ein annan, kan vi ikkje samtidig ha vår rettferd i oss sjølv! Difor er vi på same tid både fattige og rike; fattige i oss sjølv, rike i Jesus.

«Guds altar på jorda er frelsarens kross, der streid han mot satan og sigra for oss. Hans kross er vår fristad, vår einaste von. Der gav han seg sjølv i sin einborne Son.» (Sb 254).

Bøy ditt øre hit!

Av Lars Fossdal

«Vend øret hit og kom til meg! Hør! Så skal deres sjel leve. Og jeg vil opprette en evig pakt med dere, og gi dere Davids rike nåde, den visse.»

Jes 55:3

Det er Herren som sier dette til deg. Han vet at det er så mange ting i denne verden som lokker og drar på deg. Satan er ute med sine listige angrep for å hindre deg i å få del i den nåde som David fikk del i. Det gjør han ved å holde deg borte fra Ordet. Han vet nemlig hvem Ordet er og hva det virker i den som tror det.

Ordet er Gud. Han vil opplyse deg om virkeligheten – om sannheten:

- Gud er hellig og tåler ikke synd. Han har satt av en dag til dom, da han skal dømme deg etter dine gjerninger. Den som han finner synd hos, dømmes til den evige død.

- Han vil vise deg din synd i ditt daglige liv – at du er en synder som må bli frelst.

- Ordet kaller deg til omvendelse – til å si nei til synden og å gjøre det som er sant, rett og godt for Gud og dine medmennesker i din hverdag.

- Gud har gjort i stand en frelse for deg i Jesus Kristus. Ved troen blir du satt inn i Kristus Jesus – du blir hellig og ulastelig for Gud av bare nåde – for Jesu skyld.

- Ordet gjenföder deg. Jesus blir din Frelser og Herre som du av et fritt og

villig hjerte vil tjene. Nå sier du nei til synden i ditt hjerte og ja til Guds gode og hellige bud.

- Ordet gir deg trang og lyst til å leve rett for Gud og mennesker. I Ordet finner du veiledning til å leve rett som kristen i denne verden.

- Ordet virker at du vokser i nåde og helliggjørelse, til ære for Gud og til velsignelse for dine medmennesker.

- Ordet utrunder og bevarer deg som kristen i denne vonde verden. Det gjør deg rede til å møte Jesus når han kommer igjen for å hente sin brud.

Ordet er skatten i livet. Der forlyster den troende seg og ber om at Herren må lukke opp hans øyne, så han kan skue de underfulle ting i Guds ord (Sal 119:16 og 18). Han gjemmer Ordet i sitt hjerte for at han ikke skal synde mot Gud (Sal 119:11).

Overfor Ordet er satan maktesløs. Det ser du da han fristet Jesus, og Jesus henviste ham til hva som står skrevet der. Ordet formaner også deg til å væpne deg med det og til å stå djevelen fast imot i troen, slik Jesus gjorde. Da skal også du seire over ham!

Djevelen får ikke gjort noe med Ordet. Derfor prøver han på alle mulige måter å hindre deg i å lese og høre det. Ordet må for all del ikke nå deg og påvirke deg, for da vil han miste taket på deg. Derfor lokker han deg med at du skal høre nyheter, lese avisen, se film, høre musikk, være på nettet, se på TV,

trene – og mye, mye mer. I seg selv behøver ikke dette å være galt. Men når det blir slik gang på gang, blir det galt. Det tar den plassen som Ordet skulle ha i ditt liv. Du lever ikke for Gud, men for deg selv og verden. Du er blitt en avgudsdyrker, og slike kommer ikke inn i himmelen.

Nå er det mange som leser og hører Guds Ord i dag. Men det viser seg i deres daglige liv at de ikke hører det likevel, for det blir ingen omvendelse. De lever som før, etter kjødet og gjør kjødets gjerninger. De drives ikke av Ånden til et hellig liv. De er så opptatt med denne verden at Ordet får ikke rom i hjertet. Ordet blir uten frukt i deres liv. Jakob, Herrens bror, skriver at den tro som ikke har gjerninger, er en død tro.

Bøyer du ditt hjerte i din hverdag for å høre Livets Ord? Får Ordet rom i ditt hjerte? Overbeviser det deg? Rettleider det deg? Opptukter nåden deg til et liv for Jesus? Forsømmer du Ordet, forsømmer du det eneste som kan berge din sjel fra den evige død. Du selger himmelen for en kortvarig nytelse av synden.

2Tim 3:16-17: «Den hele Skrift er innblåst av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opptuktelse i rettferdighet for at det Guds menneske kan være fullkomment, duelig til all god gjerning.»

Sal 1:1-3: «Salig er den som ikke vandrer i de ugudeliges råd og ikke står på synderes vei og ikke sitter i spotters sete, men har sin lyst i Herrens lov og grunner på hans lov dag og natt.

Han skal være lik et tre, plantet ved rennende bekker, som gir sin frukt i sin tid, og hvis blad ikke visner. Og alt hva han gjør, skal han ha lykke til.»

Åp 1:3: «Salig er den som leser, og de som hører det profetiske ord og tar vare på det som er skrevet der, for tiden er nær.»

L&E

Lyset

*La Jesus tenne et lys
i ditt hjerte nå i dag.
I denne stund han brenner
for den store sak.
Du blir ei populær
om du velger Jesus her.
Men din Frelser kaller deg,
og har deg kjær.*

*Ta imot Jesu lys i dag!
Fra hans kors det skinner klart
på Golgata.
Det er nok for meg,
det er også nok for deg.
Jesus sonet all vår synd:
Halleluja!*

*Takk, kjære Frelser, du elsker
hver en synder nå i dag!
Det er av nåde at
du tar deg av min sak.
Takk at Lyset skinner klart,
takk for at du kommer snart!
Hold meg rede, kjære Gud,
til livets slutt!*

Lina Melås

Bibelseminar i Bolivia

Tekst og foto: Ingar Gangås

– Guds menighet har alltid hatt verden og den onde imot seg. Fysisk forfølgelse, der også sverdet har blitt brukt mot de kristne, har vært en del av virkeligheten. Nå står vi kanskje overfor en enda større trussel. For i de siste tider skal lovløsheten ta overhånd. Urene ånder og falske lærdommer får innpass i menighetene. Onde demoner finner veien inn gjennom et forfalsket evangelium og suggererende musikk som bærer farlige åndsmakter med seg.

Slik innledet evangelist Damián Heredia sine timer over «Endetidens farer for menigheten» da vi var samlet til bibelseminar for «Såmannen» i slutten av oktober. Stedet var bibelskolen til den lutherske kirken ICEL i Sucre, sør i landet, og deltakerne var ansatte og frivillige medarbeidere i litteraturarbeidet,

med ektefeller. Vi var ikke mange, men det var på mange måter en historisk samling. Det er første gangen at litteraturredarbeiderne fra Peru og Bolivia kommer sammen til felles rådslagning og oppbyggelse. Damián hadde fire timer med undervisning, der han tok for seg «Det store frafallet» ut fra første Timoteus' brev (4:1-6) og «Menigheten i Laodikea» som står beskrevet i Åpenbaringsboken (3:14-22).

– Slik som vannflommen på Noas tid kom som en dom over folket på grunn av deres mange og store synder, slik vil verden en dag bli rammet av ildens luer fordi vår store synd og skyld roper opp til himmelen. Snart skal «syndens menneske» åpenbare seg og forføre folkene. Kirkene inntas av demoners lærdommer, og mange lar seg rive med. «Se til [sier Jesus] at ingen fører dere vill. For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill» (Mat 24:4-5). I dag står det fram ledere som sier at de har budskap direkte fra Gud, de gjør store tegn og under, ja, de får til og med folk til å falle baklengs på gulvet, der de blir liggende og rave som dyr. Mot slutten av Bergprekenen sier Jesus om disse: «Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! Skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør min

Damián Heredia, spilte til sangene

himmelske Fars vilje. Mange skal si til meg på den dagen: Herre, Herre! Har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn, og gjort kraftige gjerninger i ditt navn? Men da skal jeg åpent si til dem: Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett!» (Mat 7:21-23).

Hva kan hjelpe oss til å holde oss våkne i denne tiden? Det kan bare Guds Ord, ikke mesterskap i tale eller dramatiske virkemidler, men Ordet om Jesus. Han sier selv i det første brevet til korinterne (2:2): «For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet».

Rafael Veizaga underviser om Martin Luther

Gonzalo Ascarrunz underviser om det særmerkte ved Rosenius's forkynnelse

Gonzalo Ascarrunz, som er leder for litteraturarbeidet i Bolivia, hadde fire timer om Carl Olof Rosenius og det karakteristiske ved hans forkynnelse ut fra Husandaktsboken. De to årene som vi har samarbeidet om revideringen og ny-utgivelsen av Husandaktsboken, har satt sine spor hos Gonzalo. Helt siden han og Carmen giftet seg har de daglig benyttet den lille husandaktsboken som ble oversatt til spansk av den svenske misjonæren, Gunnar Lodin og trykt i Bolivia i 1997, og som senere ble utgitt på nytt i Argentina i 2002.

– Men den store husandaktsboken, som går enda mer i dybden, har åpnet mine øyne på nytt, sier Gonzalo. Den har vist meg hvor fortapt jeg er uten Jesus, at Jesus elsker meg slik som jeg er fordi han har tatt alle mine synder på seg, og dette har gitt meg en større trang til å leve for ham. Jeg har slitt med sukkersyke en del år nå, fortsetter Gonzalo, men nå har Jesus

vist meg at «*alle* ting tjener dem til gode som elsker Gud», også sykdom og vanskelige ting som Herren sender i vår vei er Guds godhet mot oss.

Rafael Veizaga hadde fire timer om Martin Luther og hans tre «alene»: Ordet alene, troen alene og nåden alene. Rafael har lest mye av Luthers skrifter, og han er spesielt glad for oversettelsen av Carl Fredrik Wisløff's bok «Martin Luthers teologi». I oktober er det 500 år siden Luther slo opp de 95 tesene på kirkedøren i Wittenberg, og nå vil Rafael og de andre medarbeiderne reise rundt og spre denne boken av Wisløff og den nye andaktsboken av Luther som kom fersk fra trykkeriet mens vi var ute.

Undertegnede hadde fire undervisningstimer om forskjellen på fariseisme og kristendom ut fra Bergprekenen. Joel Vera og Miguel Fuentes hadde hver sin andakt og ledet samlingene.

De to medarbeiderne fra Peru, Damían Heredia og Miguel Fuentes, hadde reist langt for å være sammen med oss, først 15 timer med buss fra Arequipa til La Paz i Bolivia. Så tok

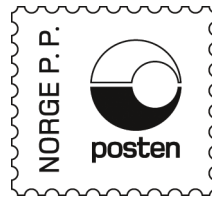
de fly til Cochabamba, der de møtte Marit og Ingar Gangås og Rafael Veizaga. Etter et par dager reiste vi alle fem med fly videre til Sucre. Der ventet Gonzalo Ascarrunz og Joel Vera

Joel Vera ledet samlingene

Bernardo og Natalia, barna til Carmen og Gonzalo Ascarrunz, nyter middagen

Returadresse:
Lov og Evangelium
Elvedalsveien 175
3138 Andebu

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

med familier på oss. Dagene i lag bød på samtaler, planlegging av arbeidet videre for «Såmannen», utdeling av Husandaktsboken og besøk i ulike forsamlinger med litteratur.

Neste utgivelse blir heftet «Jesus fant meg» som i sin tid ble utgitt av «Stiftelsen på Bibelens Grunn». Den ble oversatt til spansk i Argentina og utgitt der i 2004. Nå vil Såmannen trykke boken på nytt og spre den både på spansk og quechua i Bolivia og Peru. Gonzalo er i ferd med å skrive inn det spanske manuskriptet på nytt. Rafael har allerede startet oversettelsen til stammespråket quechua, i samråd med Joel, som også har quechua som sitt morsmål. Vi er takknemlige til «Bibelsk Tro» og stiftelsen, som har sagt at de vil støtte denne utgivelsen økonomisk.

Servering av mat under bibelkurset

Gonzalo Ascarrunz (t.v.) og Ingar Gangås tar avskjed med Damián Heredia og Miguel Fuentes, som returnerer til Peru